

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Austrii**(Sprawa C-51/18)**

(2018/C 112/32)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Gossement i B.R. Killmann, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Austrii**Żądania strony skarżącej**

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- orzeczenie, że Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 dyrektywy VAT poprzez nałożenie podatku od wartości dodanej na wynikające z prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży honorarium należne autorowi oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki;
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, co następuje:

Austria nakłada podatek od wartości dodanej na honorarium, które – w ramach prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży wprowadzonego w Austrii wskutek transpozycji dyrektywy 2001/84/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki – jest należne autorowi przy odsprzedaży oryginalnego dzieła plastycznego lub graficznego. Austria narusza w ten sposób art. 2 dyrektywy VAT.

Co się tyczy prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży, między autorem a podmiotem zobowiązanym do dokonania płatności brak jest stosunku opartego na wymianie świadczeń. Udział w zysku przypadający autorowi na podstawie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży wynika z ustawy i jest ukształtowany w ten sposób, że sprzedawca – lub ktokolwiek, kto uczestniczył w odsprzedaży – jest zobowiązany do uiszczenia autorowi honorarium, przy czym autor nie spełnia przy tym żadnego świadczenia wzajemnego. Świadczenie autora zostało już spełnione przed odsprzedażą poprzez pierwotne wprowadzenie przez niego oryginalnego egzemplarza dzieła do obrotu.

Należne autorowi honorarium wynikające z prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży nie jest zatem ekwiwalentem za jakiegokolwiek świadczenie spełnione przez autora, lecz opiera się jedynie na osiągniętej przy odsprzedaży cenie, na której wysokość autor nie może mieć wpływu. Autorowi przysługuje honorarium, przy czym nie musi on, a nawet nie może spełniać jakiegokolwiek świadczenia – czy to poprzez działanie, czy zaniechanie. Z tego względu honorarium wynikające z prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży nie jest zapłatą za dostawę lub świadczenie w rozumieniu art. 2 dyrektywy VAT.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki (Dz.U. 2001, L 272, s. 32).

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Bułgarii**(Sprawa C-61/18)**

(2018/C 112/33)

*Język postępowania: bułgarski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: G. von Rintelen, K. Walkerová, G. Koleva, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- ustalenie, iż ze względu na to, że nie przyjęła przed dniem 18 września 2016 r. wszystkich ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przepisów niezbędnych dla zapewnienia zgodności z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich (Dz.U. L 257, 28.8.2014 r., s. 135–145), lub w każdym wypadku w zakresie, w jakim nie powiadomiła Komisji o takich przepisach, Republika Bułgarii nie wypełniła zobowiązań określonych w art. 15 ust. 1 wskazanej dyrektywy;
- nałożenie na Republikę Bułgarii, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, okresowej kary finansowej w wysokości 14 089,6 EUR dziennie, licząc od daty ogłoszenia wyroku ustalającego niewykonanie zobowiązań przez Republikę Bułgarii.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zgodnie z art. 15 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 18 września 2016 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Mając na względzie brak powiadomienia o krajowych środkach mających na celu transpozycję dyrektywy, Komisja skierowała sprawę do Trybunału.
2. W skardze Komisja wnosi o nałożenie na Republikę Bułgarii okresowej kary finansowej w wysokości 14 089,6 EUR dziennie. Wysokość okresowej kary finansowej obliczono uwzględniając wagę i czas trwania naruszenia oraz odstraszaćony skutek, a także przy uwzględnieniu możliwości płatniczych państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 257, s. 135.

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Austrii

(Sprawa C-76/18)

(2018/C 112/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)

Strona przeciwna: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

Strona pozwana wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, strona przeciwna uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- nałożenie na stronę przeciwną, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, dziennej okresowej kary pieniężnej w wysokości 42 377 EUR ze względu na uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach podjętych w celu transpozycji;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.